

Jó adottságainak ellenére kevés mézet fogyasztunk

Nagyernyei Attila a Tolna Megyei Méhészeti Egyesület elnöke tartott előadást a hazai méhészet aktualitásairól a Téli Esték előadássorozat keretei között.

Az előadó bevezetőjében egy klasszikus ellentmondást elemzett. Eszerint hazánk természeti adottságai kedvezőek a méhészet számára, éghajlatunk, növényvilágunk optimális feltételeket biztosít. Méhészeti nagyhatalomnak számítunk, méhsűrűségünk világ- viszonylatban is az egyik legnagyobb az ország méreteihez viszonyítva, közel húszszer család él a szakmából, nagyjából a múlt évben egymillió nyolcvanezer méhcsaládot tartottak nyilván, ennek ellenére nemzetközi viszonylatban mégis alacsony a mézfogyasztásunk.

Ennek több oka van. Sajnos a méz ára eléggé magas. A jó minőségű akácméz ára jóval kétezer forint fölött van, élvezeti cikknek számít, sok család nem vagy csak ritkán engedheti meg magának, hogy mézet vásároljon. Étkezési szokásaink is átalakultak az utóbbi évtizedekben, melynek következtében a mézfogyasztás háttérbe szorult.

Pedig mézeink minősége nemzetközi hírű. A hungarikumnak számító akácméz mellett egyéb fajtáink is nagyon finomak, csak kevésbé ismertek. Ilyen például a hárs- méz, vagy a fantázianeven selyem- fűnek nevezett vad dohány méz, melyet csak hazánkban készítenek. Hungarikummá nyilvánítása folyamatban van. De vannak különböző erdei vagy virágmézek is.

Ajó méz kelendő, nem véletlenül terjedt el a méhlopás, ami olyan nagy méreteteket öltött néhány éve, hogy az őrzés mellett más védekezési technikákat is kidolgoztak a méhcsaládok védelmére. Ilyen például a kaptárok elektronikus azonosítása.

A méh kényes állat, sok betegség veszélyezteteti. Ilyen a varróatka, melyről azt hitték pár éve, hogy eltűnt, de 2016-ban újra felbukkant, s majd tavasszal derül ki, mekkora károkat is okozott. Szakemberek becslése szerint akár 40% is lehet a veszteség. A hasmenés is nagy veszteséget okozhat, ilyenkor a méheket saját ürülékük fertőzi meg a kaptárban.